

BESÆTTELSE

ISCENESAT *af* BODIL IPSEN

Hans Severinsen er født 1900 i Varde og har arbejdet i Manufaktur, Kolonial, Forsikring og flere andre Brancher, har været Steward paa Englands- og Frankrigsbaade og sidst Tjener paa Storebælts-Færgen. Han debuterede i 1939 med Romanen: »Der kan ske saa meget paa otte Dage,« og derefter fulgte 1940: »Delfinen«. 1941: »Løvet falder i Oktober«. 1942: »Besættelse«. 1943: »Begær«, og i 1944: »Drift«.

FORFATTERENS FORORD

For nogle Aar siden blev min Interesse fanget af en Avisnotits om en Mand, der hade faaet en Tagsten i Hovedet og var blevet dræbt paa Stedet. I lang Tid derefter blev mine Tanker ved at kredse om den Tilfældighed, der var Skyld i, at Manden netop befandt sig paa dette Sted, hvor Døden saa brutalt indhentede ham; for egentlig kunde man jo sige, at der hade været 99 % Chance for, at han kunde være sluppet udenom, om han blot hade opholdt sig alle andre Steder i Byen end netop i den Gade, eller om han var gaaet hjemmefra to Minutter før eller to Minutter senere. — Ja, der hade været en Uendelighed af Muligheder for ham til at undgaa denne Skæbne.

Og mine Tanker arbejdede stadig videre med Emnet om Tilfældighedernes Magt, næsten ubevidst begyndte jeg at samle Stof, stadig mere Materiale kom til, hobede sig op og tog efterhaanden fast Form i min Fantasi, og saa begyndte jeg da en Dag at arbejde med dette Stof.

Ganske vist hade jeg fjernet mig fra det oprindelige Emne om Manden med Tagstenen og til Gengæld gjort Tilfældet mere kompliceret, men paa ingen Maade mindre tænkeligt, og jeg hade tilsat Fortællingen det tragiske Spil, som maatte opstaa mellem en ældre Mand og en purung Pige af den Type, han ved en Tilfældighed mødte paa Landevejen, og det var nu min Agt at vise, hvorledes et Menneske kan opbygge sin Tilværelse hvilende paa et fornuftigt Grundlag og med skyldigt Hensyn til sine Omgivelser, og hvorledes dette sindrigt opbyggede System dog kan slaas omkuld af en meningsløs Tilfældighed, der mærker Mennesket for Resten af Livet — og ud af dette skabtes Romanen: »Besættelse«.

Hans Severinsen

PERSONERNE:

Jens Steen, Manufaktur-
handler *Johannes Meyer*
Else Petersen *Berthe Quistgaard*
Thygesen, Købmand *Aage Foss*
Aage, hans Søn *Poul Reichhardt*
Landbetjent Hermannsen . *Torkil Lauritzen*
Sognefogden *Aage Redal*
Sagføreren *Peter Nielsen*
Røgteren *Rasmus Christiansen*
En Hotel-Stuepige *Vera Gebuhr*
Fru Steen *Alma Olander Dam*
En Handelsrejsende *Karl Jørgensen*

A/s Nordisk Films Kompagni

præsenterer

Besættelse

eller

HANS SEVERINSENS

Roman af samme Navn

Manuskript:

FLEMING LYNGE og HANS SEVERINSEN

Musik: ERIK FIEHN

Orkester: EMIL REESEN

Isenesat af

BODIL IPSEN

i Samarbejde med

Fotograf VALD. CHRISTENSEN

Tonemester HENNING O. PETERSEN

Film-Arkitekt MAX LOUW

Produktion og Udlejning:

A/s NORDISK FILMS KOMPAGNI

BERTHE QUISTGAARD

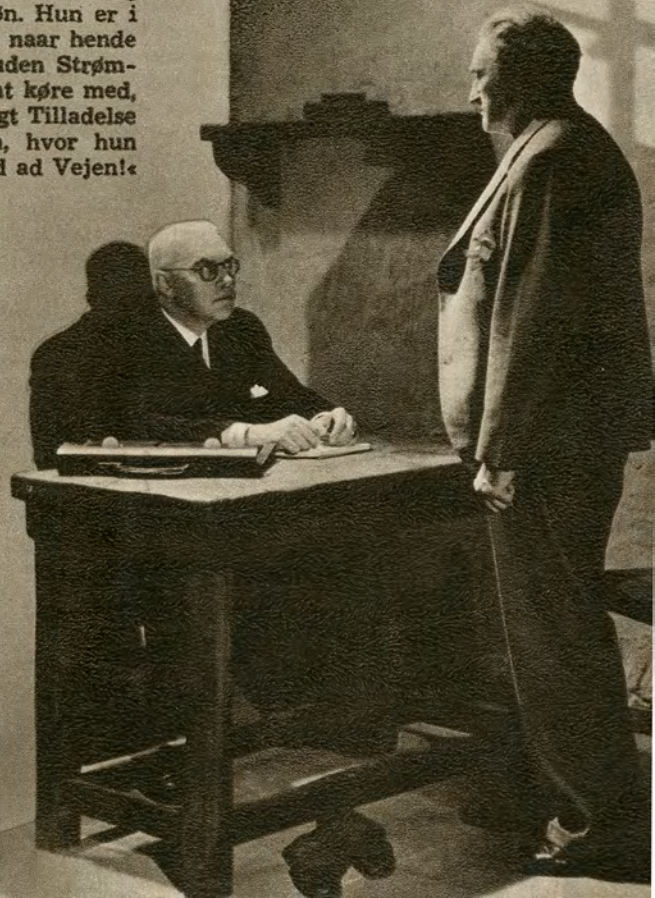
Besættelse

I Varetægtsarresten i en jysk Provinsby sidder Manufakturhandler Jens Steen som Arrestant og fortæller sin Sagfører om de Begivenheder, der har medført, at han, den ansete Forretningsmand, en af sin Bys Honoratiorens og Medlem af Byraadet, nu er en i den offentlige Mening vanæret Mand. — — —

En smuk Efteraarsdag i September kører han, som han plejer hvert Efteraar, ud til sit Sommerhus ved Ulstrup Strand for at holde et Par Dages haardt tiltrængt Ferie og foretage forskellige Reparationer. Han er i godt Humør og glæder sig til at komme lidt bort fra det daglige. Pludselig ser han en ung Kvinde træde ud paa Landevejen og række en Haand i Vejret. Det er en ung Pige paa omkring tyve Aar, slank og ganske køn. Hun er i en tynd, mørk Kjole, der kun naar hende til Knæene — uden Hat og uden Strømper. Pigen beder om Lov til at køre med, og han giver hende beredvilligt Tilladelse dertil. Paa Spørgsmaalet om, hvor hun skal hen, svarer hun blot: »Ud ad Vejen!«

Han forsøger at indlede en Samtale, nogle ligegyldige Bemærkninger om Vind og Vejr, men Samtalen gaar hurtigt i Staa. De kører videre i Tavshed, og som hun sidder der i sin tynde Kjole med de brune Knæ stikkende frem, er det, som om hun kalder paa Følelser og Drifter, han er forbavset over at mærke hos sig. Da han skal svinge ned ad en Bivej til Ulstrup Strand, spørger han, om hun skal videre nordpaa.

»Jeg vil gerne til Ulstrup!« svarer hun.

»Jeg skal ned og se til mit Sommerhus,«
forklarer han. »Men Badehotellet er aabent
endnu.«

Saa kører de ud til hans Sommerhus,
hvor hun bliver hos ham. I den stille,
maanalyse Aften vokser hans Betagelse,
han er for Alvor blevet forelsket i den
unge Pige, om hvem han ikke ved stort
andet end, at hun hedder Else Petersen.
I sin erotiske Besættelse glemmer han
Hjem, Hustru, Alder og Ære. Han vil ofre
alt for denne Kvinde, der skænker ham
sin dejlige Ungdom, saa han selv bliver
ung igen. Else er blottet for alle Hemninger
og tænker kun paa de Fordele, som
Bekendtskabet til den ældre velhavende
Mand kan have for hende.

Det varer dog ikke længe, før en anden
Mand kommer til at spille en Rolle i Be-
givenhederne. Den unge Cyklemekaniker
Aage Thygesen, Søn af den lokale Køb-
mand, træffer om Morgenen Else nede ved
Stranden, efter at hun har taget sig et
Bad og nu hviler sig i Klitterne. Aage er
Egnens Hjerteknuser, og han føler sig
stærkt tiltrukket af den unge Pige, som
han antager for Jens Steens Niéce. De
mødes et Par Gange. Hun formaar ikke at
skjule, at hans Ungdom vækker hendes
Sanser, men hun behersker sig, fordi hun
føler, at det kan blive en farlig Leg, nu da
hun har Steen i sin Magt. Efter hendes
Erfaring duer unge Mænd ikke økonomisk.

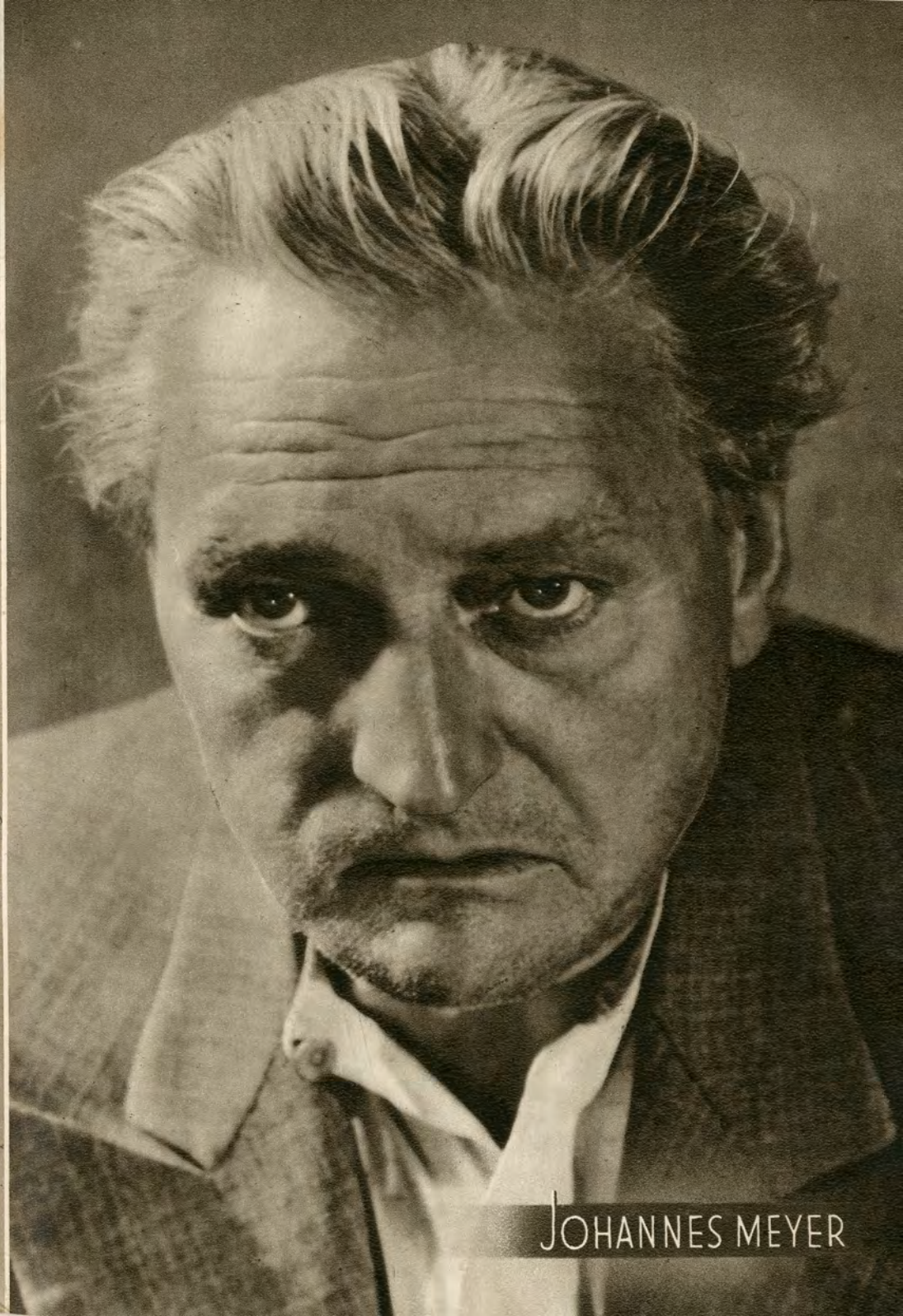
Det er Aages Natur at gaa hurtigt til
Værks, og en Nat forsøger han at komme

ind i hendes Værelse i Sommerhuse-sets øverste Etage. Han sætter en Stige til Vinduet og naar lige at se ind. Steen og Else ser et Glimt af hans Ansigt mod Ruden, saa hører de Knagen af et Trin, der gaar i Stykker, og Lyden af et Legemes tunge Fald mod Jorden.

Steen iler forfærdet ud, og bærer Aage Thygesen ind. Det viser sig, at den unge Mand er død, dræbt i Faldet. Forretningsmanden gribes af Panik. Hvis Historien kommer frem, saa er han straks inddraget i en frygtelig Skandale, som han for enhver Pris maa undgaa. I sin Forvirring vælger han den desperate Udvej at skjule Liget ved at grave det ned i Haven.

Men det bliver kun en kortvarig Frist. Den gamle Købmand Thygesen begriber ikke Sønnens Forsvinden. Han begynder at fatte Mistanke til Steen og hans »Niece«, og det varer ikke længe, før en skarp-sindig ung Landbetjent faar Mysteriet opklaret. Steen, der har gennemlevet Dage og Nætter i den frygteligste Angst, bryder sammen og tilstaar.

Tilfældighedernes Spil har afgjort hans Skæbne.

JOHANNES MEYER

Berthe Quistgaards Karriere

Berthe Quistgaard gennemgik Det kgl. Teaters Elevskole i 1931—33 og blev derefter knyttet til Dagmarteatret i dets sidste Sæsoner. Efter at have spillet en Del Smaaroller fik hun den store Hovedrolle i James Bridie's »Mens Præsten sover«. Hun vakte Opmærksomhed ved et Par Sommergæstespil i Hornbæk i Sammenspil med Ebbe Rode. Siden da har hun haft stor Sukces i Wycherley's »En Kone fra Landet« paa Frederiksberg Teater, i Strindbergs »Frøken Julie« i Riddersalen og i Noel Coward's »Privatliv«. Det er første Gang, at den populære unge Skuespillerinde spiller i en Film, iscenesat af Bodil Ipsen.

POUL REICHHARDT

AAGE FOSS

